

Chyby

Jan Werich, Jiří Voskovec

Jen kdyby lidi, nepáchali pořád stejné a staré chyby
a zvykli si že jeden druhého vždy šidí,
bylo by na světě o tolika míň hádání.

Jenže ty lidi, by nebyli lidi kdyby neměli chyby
a ti, kteří by tu bez chyby zbyli,
na co by tu vlastně byli
a k čemu by tady žili bez chybování?

Vždyť přece chybami se každý člověk učí
když právě za ty chyby ve vězení bručí
a když ho při sezení ve vězení svědomí mučí, tak se učí,
že chybu spáchal, že se chytit nechal a proto teď bručí,
tím pádem se ve vězení něco naučí.

Ovšem, že tomu komu není z hůry dáno,
bohužel ani chyby dělat není přáno,
protože stojí psáno: komu není z hůry dáno v apatyce nekoupí.
Takže chyby může dělat chytrý, nikdy však hloupý,
protože hloupý si za chyby nic nekoupí.

Každý má právo a je mu zdrávo
když se mu zlíbí, dělati chyby.

Protože chybami se chytrá hlava učí
a chybou spáchanou za novou chybu ručí
a protože ty lidi, co se stydí dělat chyby, nejsou lidi,
protože se tihle lidi o zkušenosti z té chyby šidí.

Ovšem, že jinak by to vypadalo kdyby,
což ovšem je nemožné – lidi byli bez chyby !